ZŠ M. Šolleho Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2015/2016

ZÁŘÍ

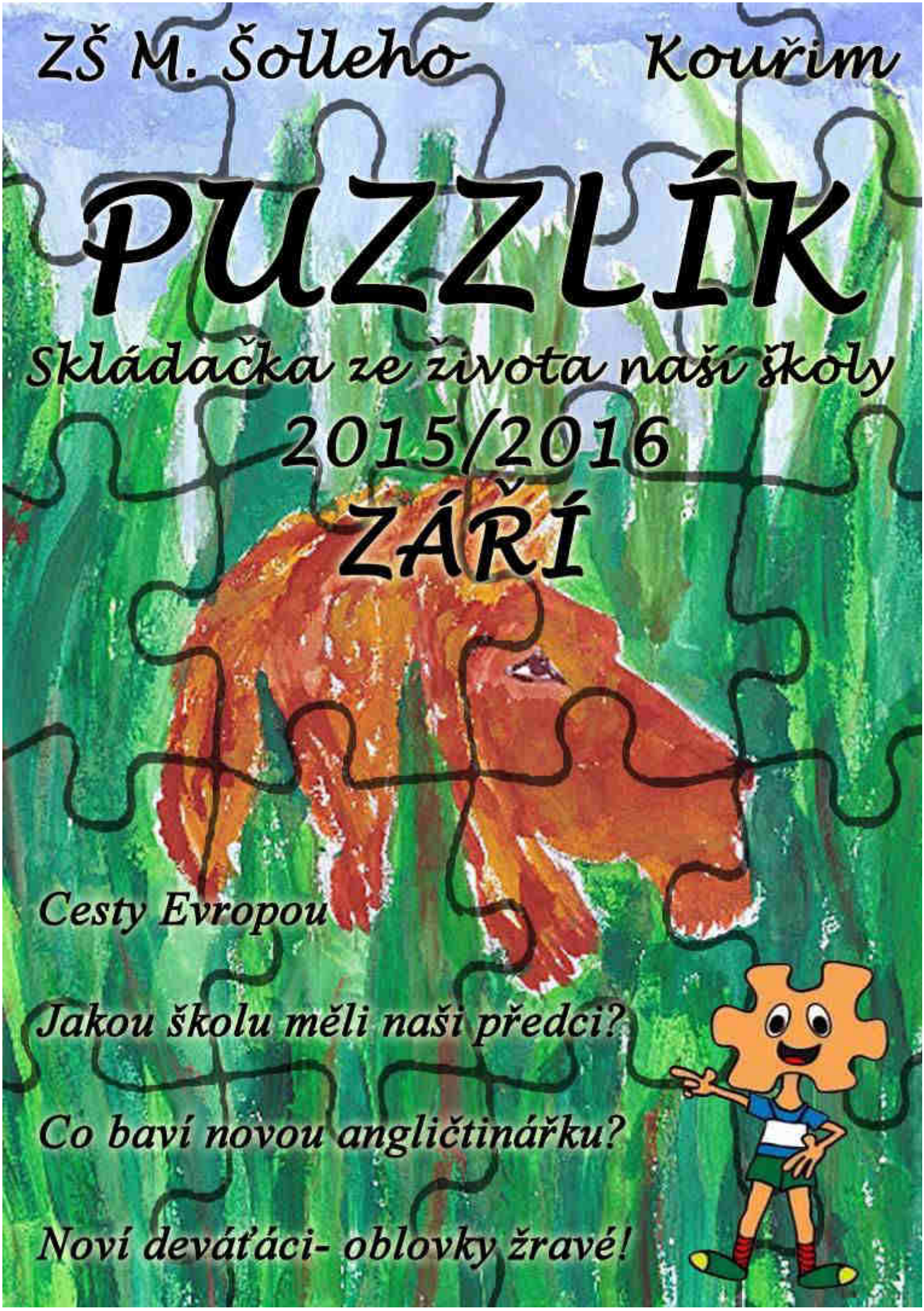

Cesty Evropou

Jakou školu měli naši předci?

Co baví novou angličtinářku?

Noví deváťáci- oblovky žravé!

Stalo se…

STALO SE NA ZAČÁTKU ZÁŘÍ

1.9. začínáme

1.9. byli slavnostně přivítáni prvňáčci na MěÚ Kouřim

2.9. byla vyhlášena nová fotosoutěž s tématem –Zajímavá místa mých prázdnin

2.9. začalo plavání 2.A a 3.A

3.9. poprvé plavala 2.B a 3.B

4.9. proběhl adaptační program pro 1. třídy

7.9. sledovali žáci 1. stupně ukázky taekwonda, proběhl zároveň nábor do kroužku

17.9. na exkurzi do Lonzy Biotec vyrazily obě osmičky

22.9. se koná v Kolíně atletický trojboj (hod, běh na 50m, skok daleký) pro děti z 1. stupně

STANE SE

29.9.-7.10. bude tradiční sběr starého papíru (tříděné a dobře svázané balíky, neboť se s nimi manipuluje!!!)

30.9. se koná přespolní běh pro 2. stupeň- Kolín

1.10. proběhne pro 2. stupeň divadelní představení Jak jste to myslel, pane Shakespeare

9.10. jedou chlapci z 8. a 9. do Kolína tříd reprezentovat školu v minikopané

9.10. se 4. A, 6. a 9. ročník účastní tradičně celostátní akce 72 hodin dobrovolnických prací pro okolí školy, města (4. ročník)

14.10. proběhne v Býchorech turnaj ve stolním tenise

18.10. vyrazí do Lonzy devítky

19.10. mají žáci ředitelské volno, neboť se pedagogický sbor školí

22.10. pojedou deváťáci do Kolína na Úřad práce, aby se dozvěděli o různých možnostech svého dalšího studia, a zároveň navštíví v rámci finanční gramotnosti Českou spořitelnu

29.10-30.10. máme podzimní prázdniny

Fotografie z adaptačního programu 1. třídy a vítání prvňáčků na MěÚ

Obrázek na obálce- Lenka Durajová 9.A

FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!!

Fotografie z prázdnin- Zajímavá místa mých prázdnin

Přines do 15.10.na flešce nebo pošli na bilca@seznam.cz !!!

Podepiš se a připoj název vyfotografovaného místa!

Fotografie budou vystaveny a proběhne veřejné hlasování o nejlepší!

FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!!

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2011

Školní časopis existuje už 12. rok
a má za sebou cenná umístění v krajských
i celostátních kolech soutěží školních časopisů.

Hledáme sponzory!
Tisk školního časopisu je nákladný.
Hledáme proto dárce papírů, náplní do kopírky, diktafonu, fotoaparátu nutného pro práci redakce, sešívačky, flash disků…
ale i odměn pro redaktory-triček, bloků..!

Fotografie z vyhlášení soutěže
Školní časopis roku 2015
v Středočeském kraji – 1. místo

Prosíme všechny, kdo chtějí redakci pomoci, aby se obrátili na tel. 321 783 637, nebo napsali na e-mail reditelstvi@zsk.cz, nebo aby osobně přišli do školy.
Děkujeme!

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Žijeme ve škole…

Hola, hola, škola volá…

Těšili jste se do školy? A to si představte, že vaši rodiče, dědečkové a babičky měli školu mnohem přísnější, a přesto dnes na ni hezky vzpomínají…
Své milé příbuzné zpovídal Matěj -Dehete, Marek, Kamila, Švarcka a Bára, Tomáš a Saša:

Matěj: Zeptal jsem se babičky, jaké to bylo, když chodila do školy.
Dříve nebyly takové vymoženosti jako dnes, potřebovali jen aktovku, penál a přezůvky, to platili rodiče, jinak učebnice a sešity byly zadarmo. Sešity se zabalovaly do modrých papírových obalů. Dříve neměli ve škole počítače, takže neměli ani počítačovnu, neměli ani interaktivní tabule, ale třídy byly jednoduše vybaveny plakáty, tabulí a dřevěnými lavicemi. Dvakrát do roka chodil za dětmi do školy lékař a zubař. Předměty měli podobné jako máme dnes, ale třeba matematice se říkalo počty. Babička na dobu, kdy chodila do školy, ráda vzpomíná, i když byla doba chudší, život byl klidnější a nebyl uspěchaný jako dnes.

Markova maminka vyprávěla:
My jsme měli hrozně přísného ředitele, který byl zaměřený na vlasy – kluci museli mít krátké vlasy a holky nesměly mít ofinu. Jednou dokonce řekl svému vlastnímu synovi: „Řekni doma, ať tě pořádně ostříhají.“ A taky jsme nesměli mít na tričku nebo mikině žádný cizojazyčný nápis. Když ředitel viděl někoho z okna, kdo to porušil, zavolal si ho klidně před tabuli na hodinu, kde právě učil, aby mu to zakázal. Také jsme ve škole měli třídu, kam chodili jen Rusové, protože v Kostelci byla ruská posádka. Ruské děti nosily uniformy a chodily do školy i v sobotu, ale zato měly tři měsíce prázdnin. Měly přestávky jindy než my, takže jsme se s nimi moc nestýkali, ale přesto jsme se kamarádili, protože občas s námi zpívali ve sboru.

Kamile odpovídala také mamka:
V čem se lišila vaše škola od té přítomné?
My jsme měli školní docházku "pouze" osm let a na střední školy se šlo už od čtrnácti. Také jsme učitele neoslovovali "paní/pane učitelko/učiteli, ale soudruhu/soudružko.
V čem je pořád stejná?
Jestli si současné děti myslí, že jejich rodiče se ve škole moc neučili, tak se mýlí. Učit se a psát testy jsme museli taky. A je ještě jedna věc, která zůstane asi napořád - nejlepší ze školy byly přestávky a kamarádky.

Žijeme ve škole…

Hola, hola, škola volá…

No, za našich časů, začíná vyprávění dědečka Terezy-Švarcky, který chodil do školy v Kolíně, jsme prováděli mnohem větší lumpárny, než vy teď.

Nebo vy jste snad dali skutečného psa do prosklené skříně, abyste se vyhnuli vyučovaní? Myslím, že ne. Vy teď berete jako největší frajeřinu kouření a drogy. To my jsme byli mnohem vtipnější. Ale je pravda, že některé věci se vůbec nezměnily. Například plivání po chodbách. Pamatuju si, že jednou už bylo po vyučování a já jsem byl se svým kamarádem domluvený, že půjdeme hrát fotbal. Bohužel nám to nedalo a museli jsme si plivnout, no a nevšimli jsme si, že za námi stojí učitel. Vy teď jako největší trest dostanete poznámku. To pro mě jako jednoho z největších grázlů nemělo vůbec žádný smysl a učitelé to moc dobře věděli. „Á opět Bohouš, tak to, chlapče, vytřeš celej pavilon školy," řekl pan učitel, když mě načapal. Jedna věc se asi nikdy nezmění. Učitelé vidí vždy to, co nechceme, aby viděli, nebo vidí jen nějaké žáky, jako třeba mě, a jiných si ani nevšimnou, jako třeba mého kamaráda. Ten byl ale férový a učiteli se sám přiznal. Myslel si totiž, že nás nechá ten pavilon vytřít spolu, že to bude rychlejší. To by však nebyl pan učitel, kdyby si na nás něco nevymyslel. „No tak ty, Jirko, vytřeš ten druhý pavilon," oznámil mu klidně učitel. Vidíte, vy, když se přiznáte, jste ještě pochváleni, ale když jsme se přiznali my, tak jsme byli tak akorát potrestáni, a to jsme si ani nemohli doma postěžovat rodičům, jako to děláte dneska, protože by nás seřezali jako žito. Buďte tedy rádi za to, co máte.

Bára: Zeptala jsem se babičky, jak vypadala škola dříve.

Třeba jsme nebyli vpuštěni do školy dřív než v 7.45 nebo jsme museli do sběrné třídy. Také jsme seděli zlobivý kluk a hodná holka. Moc často se nestávalo, že by holka seděla s holkou nebo kluk s klukem. Naši učitelé byli přísnější a rozhodně jsme k nim měli větší respekt než vy. Nejoblíbenější trest bylo postavení do kouta.

Učitelé nosili černé klotové pláště. Každý se bál pana zástupce, když šel po chodbě v klotovém plášti, tak i největší rošťák zalezl do kouta a nic si nedovolil. Chemické laboratoře a pokusy, to byla zábava, a také pracovní výchova byla fajn. Chodili jsme na pozemky a starali se o zeleninu. Také byly kurzy vaření. Ve třídě jsme měli velká plechová kamna, v kterých se topilo uhlím, teprve později bylo ústřední topení.

Fotografie poskytla rodina Pavelkova

Žijeme ve škole…

Hola, hola, škola volá…

Tomáš se ptal babičky Jany Holé,
učitelky, která na naší škole učila 39 let češtinu, dějepis a němčinu.

1. Na jakou ZŠ jsi chodila?

Na první stupeň jsem chodila do školy ve Vážanech nad Litavou, v mé rodné vsi. Na druhý stupeň jsem dojížděla do školy ve Slavkově u Brna.

2. Jak se řešilo zapomínání a používaly se tělesné tresty?

Já jsem byla pilná žákyně, takže se mě zapomínání a tělesné tresty netýkaly. Ale moji zlobiví spolužáci, vždycky když něco provedli, šli za panem řídícím a ten je po rukách švihl vrbovým proutkem, takže je to pěkně štípalo.

3. Byla za tebe ještě měšťanka a obecní škola?

Ne už ne.

4. A čím se lišila výuka minulého století od té dnešní?

Používala se tabule a křída, třídy i výuka byly jednotvárné. Nebylo to, co máme dnes. Moderní zábavné, zajímavé metody, interaktivní tabule a projekční plátna.

5. Na kterého učitele vzpomínáš nejraději?

Ráda vzpomínám na pana řídícího Šujana z první třídy, ale nejvíc jsem si vážila paní profesorky Gagozcové, která učila na gymnáziu v Bučovicích češtinu, to ona mě nejvíce ovlivnila.

6. Co si myslíš, že se zlepšilo a co naopak zhoršilo?

Dnes je výuka zábavnější a modernější. Děti mají širší obzory. Ale zhoršilo se to, že se děti nepřipravují na další studia pečlivě. Někteří si myslí, že jim to do hlavy dojde samo. Za nás se musel člověk pekelně snažit, aby se dostal na střední školu. Dnes se i na vysokou dostane mnohem více lidí.

Saša si položila otázku, jestli se liší anglická škola od české?

Kdybyste chodili do školy v Anglii, možná byste si připadali jak v Harry Potterovi.
Saša zpovídala tatínka. Jak vypadala jeho škola?

V Anglii začínají děti chodit do školy od pěti let. Nejnižší trvá dva roky, kdy se učí děti písmenka a čísla. Vyučování začíná v 9:00 a učí se do půl čtvrté. Od 7 do 11 let jsi v juniorské škole. Musí se tu nosit uniformy, bez uniformy ani krok! Tady se začínají fakt učit, třeba historii, matematiku atd. Taky se začíná s nejrůznějšími sporty, protože na anglických školách se hodně sportuje. Na každou hodinu mají děti jinou učitelku. A pak jdeš do velké školy pro děti od 11 let do 16 let. I tady se nosí uniforma. Ve velké škole hned na začátku roku se studenti rozdělí do různých skupin, každá obsadí jednu kolej. Není tam jen třída jako u nás, kdy jsou děti rozdělené podle věku, ale na některé předměty jsou rozděleny podle předmětů různě staré děti. Učí se tak spolupracovat. Během roku probíhají sportovní dny, sčítají se body a na konci školního roku se vyhlásí, kdo má nejvíc bodů. Ten vyhraje velký pohár, ale nejen pro sebe, soutěží za svou kolej. Jak vidíte, škola u nás a v Anglii je nebe a dudy.

Text Saša, na fotce tatínek v jejím věku v školní uniformě

Prvňáčci, a přesto hned v deváté třídě

S devátou bé do letošního nového školního roku nastoupili hned dva noví žáčci – Lojza a Líza. Jsou to oblovky žravé (*Achatina fulica*) a svému biologickému jménu dělají opravdovou čest! Pokud byste si přáli je rozeznat, je to jednoduché. Líza je totiž blondýnka a Lojza tak trochu tmavovlasý. ☺ Nenechte se mýlit, vlasy samozřejmě nemají. Problematické je to i s těmi jmény. Šneci jsou totiž hermafroditi, čili bychom mohli zároveň používat i jména Lojzina a Lízák.

Nejraději mají tato mrňata smetánku lékařskou (*Taraxacum officinale*) a ovesné vločky, ale neurazí je ani ledový salát či jablko, mrkev, švestka, no prostě všechno, co se dá „nastrouhat a sežrat“. Srandovně se také promenádují po sépiových kostech. Narozeniny mají v únoru, první rok jim bude teprve v roce 2016. To bude párty! A vidíte, i když jim není ani rok, stejně zvládají devátou třídu s klidem sobě vlastním. Jejich motto je totiž prosté: „Pomalu, ale jistě!“

Text a foto M. Choutková – krotitelka

Zajímavé osobnosti

Připomeňme si osobnost, jejíž jméno nese naše škola. Milloš Šolle (1916-2004), byl významný český archeolog, který se specializoval na dějiny raného středověku.

Jeho láska k historii se zrodila už na střední škole, kde si díky svému profesorovi oblíbil staré Řecko, jeho kulturu a umění. Po roce 1945 napsal práci na téma „Geometrický styl v Řecku“ a díky tomu dostal jako první archeolog po válce titul PhDr. V letech 1948-1968 provedl výzkum na Staré Kouřim. Během této doby odkryl historii našeho města a jeho vývoj. Objevil např. 90 metrů dlouhou halovou stavbu a další pozoruhodnosti. V roce 2004 pan Šolle zemřel a o tři roky později po něm byla pojmenována naše škola. O svém bádání vydal řadu knih.

Paní učitelka Borová, která se účastnila vykopávek, které tu M. Šolle prováděl, řekla: „Pan Šolle byl velice vzdělaný člověk, který se sice nejdříve zajímal o antiku a starověkou Krétu, ale řízením osudu se dostal k vykopávkám na Staré Kouřimi. Celý život se pak vlastně zaměřoval na studium Slovanů. Kromě toho to byl velice příjemný člověk. Byl věřící, byl milý k lidem a udržoval s nimi dobré vztahy.“ **Text zpracoval Marek**

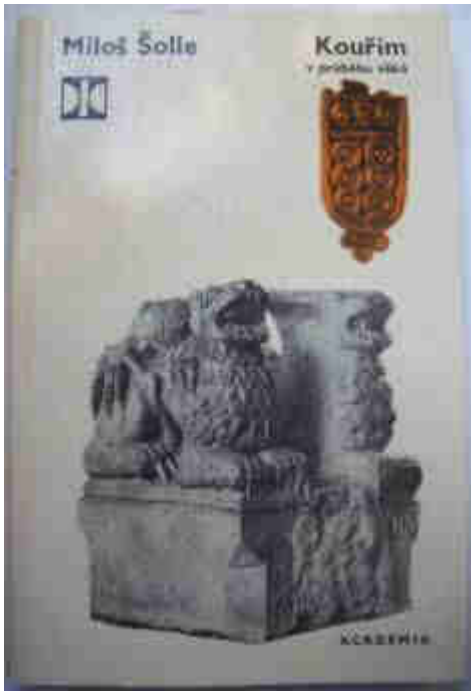

Doprovodné foto z internetu-M.Šolle, pohlednice z vykopávek na Staré Kouřimi, publikace a kouřimská náušnice, která zde byla nalezena

Chorvatsko mýma očima

Uprostřed prázdnin jsme jeli na Makarskou.

Do Chorvatska jsme jeli dva dny a byli jsme tam týden. S námi vyrazili i naši sousedé. Přespávali jsme v kempu Slapič, ve stanu. Moře bylo teplé (pro mě ne). Koupali jsme se každý den, a i přestože jsme se mazali krémy a oleji, měli jsme sluneční vyrážku. Jeden den jsme vyrazily na dlouhou túru pěšky a vždy se někde osvěžili. Dali jsme si i zmrzlinu. Taky jsme si zaplatili šlapadlo a s ním se mohlo na moře za bójky. Jeden večer byl rybářský, takže nám kuchaři přichystali speciality z ryb. Moc jsem si to užil a byl to super týden.

Text a foto Dehete

Rybičky na okousané nožičky

O prázdninách jsme si užívali s kamarády v Řecku, v krásném městu Parga.

Nejen na plážích, ale také při pořádných výšlapech třeba na Tureckou pevnost, Benátskou pevnost nebo ke staré věštírně. Zároveň jsme se vykoupali v posvátné řece Stig, kde se údajně vykoupal Achilles (takže jsme nesmrtelné). V Parge jsme si nechali udělat manikúru od žravých rybiček. Bylo to velmi příjemné, ze začátku jsme se trochu báli tam strčit nohy, také to hodně lechtalo, ale pak jsme si na to zvykli. A dokonce jsme si vyzkoušeli řídit loď. Každý den jsme snídali venku pod citrusovníkem a padali nám na hlavu citróny. U hotelu byl obrovský bazén a tam jsme se opravdu vyřádili. Skoro každý den jsme chodili k moři. Moře bylo čisté a velmi velmi slané!!!

Text Bára a Péťa, foto rodinný archiv

„Řekněte mi, může lev sníst najednou sto kilogramů masa?" ptá se návštěvnice zoo hlídače. „Snad sní," přemýšlí hlídač, „ale kdo mu to dá?"

Zajímáme se o svět okolo…

Dovolená byla skvělá, aneb Karlovarsko je krásné

Letos jsme s rodinou poznávali Západní Čechy.

Naše chata se nacházela v obci Kfely u Karlových Varů. První den jsme jeli podívat do Horního Slavkova a na kopec za městem, kde se zachovalo bývalé městské popraviště z počátku 16. století. V roce 1751 tady byla oběšena poslední odsouzená Alžběta Fuchtlová z Rašova u Verušiček za vraždu svého muže a služebné. Popravení prý viseli na popravišti tak dlouho, dokud neuhnil provaz, a poté byli pohřbeni pod šibenicí.

Naše cesta pokračovala do Krásna. Zde jsme vylezli na rozhlednu. Tato výjimečná kruhovitá rozhledna byla postavena v roce 1935 a zahrála si i ve filmu.

Naše cesta pokračovala do Bečova nad Teplou. Tady jsme si prohlédli zámek, který je proslulý díky relikviáři svatého Maura. Je to naše druhá nejcennější památka hned po korunovačních klenotech. Šokovala mě jeho historie. Jak ho nalezli a jak s ním zacházeli. Majitelé ho nechali ke konci 2. světové války zakopat v truhle se skleněným víkem pod podlahu místní kaple. Po válce byl zámek zestátněný. Původní majitelé (to už žili v cizině) se pokusili v 80. letech utajený poklad dostat z republiky. Vyslali pana Bauera, aby československé vládě nabídl 300 000 korun za vývoz památky, která nesouvisí s historii ČSR. Má prý velikost konferenčního stolku a není jenom ze zlata. Nikdo ale nic tak cenného v našich zemích neznal. V archivech poté archeologové zjistili, že takový poklad existuje. Šlo o relikviář zasvěcený svatému Maurovi. Měl být uložen na některém ze zámků v Čechách. Policie začala hledat po hradech a zámcích. O pět let později v Bečově n. Teplou se konečně poklad našel. Cennou památku vyzvedala policie sama.

Nejprve rozbili sklo, které ho chránilo, následovně ho ometali košťaty. Nakonec ho chtěli odnést, ale dubové jádro nevydrželo a rozpadlo se. Všechny ostatky se vysypaly na zem! Ještě štěstí, že všechny ty kosti a kusy oblečení sebrali!!!! Nakonec ostatky dovezli do Prahy hlavnímu vyšetřovateli. Týden mu ležely na stole a on nevěděl, co s tím. Cesta relikviáře pokračovala do trezoru. Byl sice v bezpečí, ale bylo zde velké sucho a to dokončilo dílo zkázy. Nakonec začala praskat zlatá výzdoba. O několik let později byli zavoláni špičkoví čeští restaurátoři, aby schránce vrátili původní podobu. Trvalo to dalších dvanáct let, než byl relikviář svatého Maura v roce 2002 znovu vystaven.

Také jsme navštívili hrad Loket. Prohlídka ve spodní části hradu předváděla útrpné právo. Bylo to dost kruté. Radši o tom nebudu ani psát. Město ale bylo krásné a romantické. Večer jsme se koupali v řece Ohři, která město obtéká.

Zajímáme se o svět okolo…

V následujících dnech jsme navštívili Karlovy Vary, Františkovy Lázně a Mariánské Lázně. Ve všech městech jsme se prošli po kolonádách, pili jsme léčivé prameny a prohlédli si památky.

V Mariánských Lázních jsme se podívali na zpívající fontánu, prolezli jsme lanové centrum a na závěr jsme navštívili park Boheminium, kde jsme si prohlédli miniatury českých památek.

Ve Františkových Lázních jsme se podívali na sochu Františka, byli jsme se koupat v nádrži Amerika a nakonec jsme také vylezli na opravdickou sopku Komorní Hůrku, která se nachází za městem.

V Karlových Varech jsme vyjeli lanovkou k rozhledně Diana. Podívali jsme do Motýlího domu. Bylo to tam fantastické!!!! Je to takový tropický skleník, ve kterém žijí velcí exotičtí motýli. Poletuji mezi návštěvníky a někdy si na ně i sedají. Někteří na mně seděli po celou dobu prohlídky!

Navštívili jsme také přírodní rezervaci SOOS. Všude to páchlo sirnými plyny. Uprostřed prohlídky jsme našli bublající bahenní sopky. Tam to bublalo, jako by si obři vařili polívku!!

Celá dovolená byla moc hezká a užil jsem si ji. Určitě se na Karlovarsko ještě někdy vrátím.

Text Jonáš, foto jeho rodina

„Že se nestydíš," říká otec synovi, „já jsem v tvém věku ještě nikomu nelhal." „A kdy jsi začal?" ptá se zvědavě synek.

Prázdniny a odpočinek? Ne, jedině akce!

Tenhle rok byly moje prázdniny nejakčnější a nejnabitější ze všech. Dřív moje prázdniny probíhaly asi takhle: gauč, postel, televize, postel, gauč a takhle celé dva měsíce. Myslela jsem si, že to takhle bude i tento rok. Měla jsem už dokonce připravený seznam filmů, které bych chtěla vidět. Moje plány byly zhaceny už první den, jakmile mi máma oznámila, že pojedeme na chatu, aby si „odpočinula“. Ona ale nechápe význam tohoto slova. Pro ni je největší odpočinek procházka, plavání a uklízení. Bohužel musím „odpočívat“ s ní. Začaly jsme hned druhý den po příjezdu na chalupu. „No konečně jsi vzhůru! Jedeme se koupat,“ řekla mi hned, jak jsem se probudila. Vždyť je teprve 11:30! „Nikam nejedu,“ bručela jsem v polospánku. Za hodinku jsem už ale seděla naštvaná v plavkách na dece u rybníka s výrazem vraha. „Jestli nepůjdeš do vody, tak ti bude akorát na to sluníčku blbě,“ řekla mi máma a smála se mi. Zvedla jsem se a vydala se na molo. Bylo mi jasné, že do té vody musím skočit, protože jinak se tam nedokopu. Voda smrděla rybinou i na dálku. Takže se mi do ní nechtělo ještě víc. Už jsem byla na konci. Teď už jen skočit....Stála jsem tam asi tři minuty, než jsem ucítila něčí mokré ruce na svých ramenou. Lekla jsem se a otočila se. Byl to nějaký, asi šestnáctiletý, kluk, kterého jsem neznala. „Já ti pomůžu,“ řekl a nevině se usmál. Chtěla jsem se ho zeptat, jako s čím mi chce pomoct, ale to už jsem se máchala v té hnusné, smradlavé vodě. Zaječela jsem, protože voda byla strašně studená. „To jsi neměl dělat,“ řekla jsem mu „naštvaně“. Když jsem vylezla, začali jsme se strkat. Za chvilku přijela nějaká partička puberťáků a samozřejmě se přidali. Bylo to super. Takže jsem pak musela další dny tahat mamku z postele já. Samozřejmě to není jediné, co jsem o prázdninách dělala. Ale rozhodně to bylo nejlepší. Těším se na ně i tento rok.

Text Švarcka, ilustrační foto P. Fridrichová

Na kolech okolo Lipna

Skoro na konci prázdnin jsme jeli na Lipno.

Na Lipně jsme strávili pět dní. Vezli jsme s sebou kola. Uhhh! Také jsme vzali notebook. Juhu! Na kole jsme jezdili každý den minimálně 20 Km. Jeden den dokonce 80km! Při této dlouhé túře jsme přejeli i hranice do Rakouska a potom jsme jeli podle Schwanzenberského kanálu (na tomto kanále se dříve plavilo dřevo) až do Nové Pece. Tam jsme si dali oběd a pokračovali dál po levém břehu. Za Černou v Pošumaví jsme se nechali převézt přívozem přes Lipno zpět na pravou stranu. Také jsme měli okruh, který měřil asi 50 Km. Při této túře jsme jeli na zříceninu Vítkův Hrádek. Cesta tam byla hrozná, strašný kopec, dlouhý 8 km. Ze zříceniny bylo vidět celé Lipno a vrcholky Alp. Vozili jsme se na bobové dráze a já se šel podívat do kostkománie. Táta měl taky pěkný týden, každý den lepil nebo vyměňoval píchlou duši, naštěstí měl s sebou potřebné nářadí a náhradní duši. Byl to super týden.

Detete

Moje voda podruhé

O prázdninách jsme pokračovali v plavbě po českých řekách.

Tentokrát jsme všichni jeli Vltavu.
14.-16. srpna jsme opět odhodlaně vypluli. S kým jiným jsem mohla jet než! S KAMČOU! Sotva jsme ujeli 100 metrů, hned nás čekal jez. Měla jsem trošku strach, že jakožto zadák nezvládnu loď uřídit. Většina lodí před námi se cvakla, což moc nepomohlo. Sakra, přišla na nás řada. Vyjely jsme a nabraly rychlost. Kamča už byla ve vzduchu a loď se s námi pomalu převrací. Joo! Zvládly jsme to. Přitom Jambor říkal, že se cvakneme na 99%. Pochvala hřála. Jen jsme houbičkovaly- vybíraly vodu z lodi. Pak už následovala klidná cesta, až k dalšímu jezu. Byl dlouhý a všichni nás varovali, že na konci nás to trošku hodí na levou stranu. Kamča zcela beze strachu chtěla rychle sjet, ale ona neví, že zadák si vůbec jízdu na jezu neužije, protože musí řídit loď. Malá chybička zadáka a loď je otočená. Jedeme, jedeme a na konci jezu ŘACH! Narazily jsme na kamennou zeď. Obě dvě jsme vyletěly ze sedátek. Kamča se málem majzla hlavou o zeď a já se málem napíchla na pádlo. Pádlo jsem musela pustit, abych si ho nezapíchla do břicha. Řvala jsem, ať ho chytnou. To byl trochu dramatický zážitek. Přespali jsme v kempu. Ráno zabalit stan a jedem. Cesta bez problémů, až na jeden- měly nastat dlouhé peřeje. Mně se asi 10 metrů před nimi rozepl poklopec :D. Odložila jsem pádlo a snažila se ho zapnout... A Kamča (jakožto háček) hlásí kameny…. ale já vnímám jen svůj poklopec a Kamču ne. Ona řve: „Kámen, kámen“, jenže ten poklopec nejde zapnout. Jen se mi to podařilo, najely jsme na kámen a věřte nebo ne, chybělo pár MILIMETRŮ a koupaly bychom se. Naštěstí jsme to vyvážily. Cesta už pak byla v pohodě. Potkali jsme lodě, které zrovna válčily (vodní bitva). Bohužel nás z toho nevynechali a pocákali nás taky. Mnohokrát se nás pokusili kámoši potopit, ale nepovedlo se. Prozatím jsme se nikdy necvakly a stále to trvá! Jsme prostě nejlepší. Už jsme zkušené vodačky!!!

Luca

Myslíme si…

Pohádka o hodném upírovi

Bylo, nebylo. Kdysi dávno se v jedné vesnici začaly se dít podivné události. Ztráceli se lidi.

Nikdo neznal příčinu, a proto se lidé každou noc doma zamykali a nevycházeli. Zdejší princ se rozhodl, že tuto záhadu vyřeší a vydal se do lesa. Když to král zjistil, že jeho syn je pryč, rozkázal ho najít. Jeden odvážný voják došel k louce, kde ležel v bezvědomí malý princ. Myslel, že je mrtvý, protože mu z krku kapala krev, ale on žil. Donesl ho do zámku, kde na něj čekala malá holčička v otrhaných šatech. Byla to jeho kamarádka Maryška, která se o něho velice bála. Hned běžela k princi a objala ho. „Jane, co tě to napadlo?“ řekla Maryška. „Co tě to zajímá Maryško?!“ řekl pobouřeně princ. Vrátil se totiž jako úplně jiný člověk. Byl zlý, povýšený a sobecký.

O 12 let později

Maryška se stala švadlenou a stále měla prince ráda. Ale on o ni ztratil zájem. Lidé dál mizeli a jednoho dne zmizela i Maryška. Matce málem puklo srdce. Princi to bylo jedno. (Proč bych se měl zajímat o nějakou chudou holku?) A co bylo s Maryškou? Když v lese sbírala borůvky, přepadl jí upír. Už se ji chystal zabít, ale v poslední chvíli ji někdo zachránil. Maryška jeho tvář neviděla. Odnesl ji do svého panství. Druhý den Maryška zjistila, že se zachránce jmenuje Vlado a je to také upír. Ale hodný. Zachránil spoustu lidí z vesnice, kteří z vděčnosti sloužili na jeho panství. Maryška Vladovi vyprávěla o princi. Ten řekl: „Podle toho co říkáš, ho proklel zlý upír. To byl ten, co tě napadl.“ „A nejde to kouzlo zlomit?“ ptala se Maryška. „Ano, ale je to složité.“ Maryška Vláda poprosila, ať ho odčaruje, ale on řekl: „To kouzlo může provést jen osoba, co cítí k prokletému nějaké city. A to já nejsem. A navíc je to kouzlo v knize, kterou bychom museli najít.“
A tak šli spolu knihu hledat do staré knihovny. Trvalo to dlouho, ale nakonec ji našli. Najednou se ze stropu snesli tři netopýři a Vlado jim řekl: „Zaveďte sem prince Jana.“ Netopýři úkol splnili. Princ se překvapeně díval na Vlada a Maryšku. Maryška k němu přistoupila a pronesla: „Zlomit kouzlo nad ním chceme, staneš se to, co si přejeme!“ A políbila ho. Najednou se zablesklo a princ padl na kolena. „Maryško! Tak rád tě vidím. Co se stalo?“ „Jane, také tě ráda vidím a vše ti později vysvětlím.“„A kdo je tohle?“ ptal se, když viděl Vlada. „To je Vlado. Pomohl mi tě zachránit. Je to upír, ale hodný. Ale jak už jsem řekla, vše ti vysvětlím po cestě. A teď honem domů. Rodiče mají jistě strach, co s námi je.“ Všichni byli rádi, když viděli Jana a Maryšku. Lidé už také přestali mizet, protože moc zlého upíra byla zlomena. Jan si vzal Maryšku za ženu a vše skončilo jako v pohádce. A ani Vlado s třemi netopýry na svatbě nechyběli.

Ilustace Péťa, text školní anonym…

Proč jsou býci zuřiví? (bajka)

Už jste se někdy sami sebe ptali, kde se býkovy nálady vzaly? Proč býk zuřivý vlastně je, i když se mu nic neděje? Teď dozvíte se to tedy, spolu prolomíme býkovy ledy.

Kdysi dávno, když býci ještě klidní byli, zlí lidé jim dům rozbořili. Býci to vše ustáli, ničeho se nebáli. Když jim ale lidé děti zbily, pak dvě ženy znásilnili, dva mladé býky zabili, tak se býci rozzuřili. Začali na lid útočit a vesnici chtěli naruby otočit. Však lid ale mocnější jest, to ví dnes i každý kněz. Tak lidé býkům vykáceli les a stoletá válka započala dnes. Lidu ale bylo více, to ví každé malé býče. Býky brzo vyhladili a zuřivost v nich probudili. Zbylo jen pár naštvaných býků, co každý den hledají dýku, aby svojí odplatu provedli. To jen abyste se nelekli, až stádo býků zaútočí a všechny nás vyženou do úbočí.

Honza

Den s Klárou Spilkovou

V MF Dnes plní dětská přání, tak jsme si s mamkou řekly, že to zkusíme.

Někdy v lednu jsme tam napsaly a oni odpověděli až v červenci! To byla doba. Chtěla jsem se potkat s naší přední golfistkou Klárou Spilkovou. Když se ten den blížil, tak jsem byla šťastnější a šťastnější! Konečně! Potkaly jsme se na golfovém hřišti a zahrály si spolu. Po rozcvičce jsme se na to vrhly. Na první jamce jsem se třásla strachy, abych to nepokazila, ale dopadlo to dobře. Klára zahrála úžasně daleko a rovně. Na každé jamce mi radila, kam mám zahrát, protože ona na tom hřišti hrála tolikrát, že věděla, co a jak! Poradila mi i jak s vodou, prostě jsme si dobře zahrály. A pak přišel čas skončit na hřišti, ještě foto, podpis a návštěva trenéra Jiřího Vozky

I tam šlo o hru - na minigolfu. Trenér mi slíbil, že když ho na poslední jamce porazím, dá mi tatranku, tak jsem ho porazila, ale tatranku mi nedal 😬.

Tohle byl můj den s českou golfovou jedničkou Klárou Spilkovou!! Můžete do MF Dnes napsat a možná se vám taky něco splní. E-mail rodina@mfdnes.cz 😊. **Saša**

Kdo je Klára Spilková?

Klára Spilková je v současné době nejlepší českou golfistkou. Začala s golfem ve čtyřech letech se svým bratrem Lukášem na hřištích v Líšnici a na Karlštejně.

Hraje nejvyšší ženskou evropskou soutěž Ladies European Tour, kam vstoupila v šestnácti letech jako vůbec nejmladší hráčka v historii.

Zdroj internet

Perličky z naší školičky

Co se vyrábí v Kraslicích??? Velikonoční vajíčka.

Jaká je jednotka frekvence? Megaherec.

Čím se zabývá fyzika? Zkoumáním v přírodě, pěstováním zvířat.

„Rozumíte všem vyjmenovaným slovům?" „Co je to pyj?" „Pohlavní mužský úd." „A je ve vyjmenovaných slovech taky něco pro ženy?"

Paní učitelko, nemám nějakou tu nemoc na íčka?

Z lišejníků se vyrábí kosmetika. Je dobrá k potravě pro zvířata.

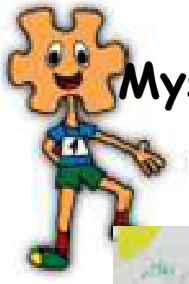

Myslíme si…

Krtek a dvě neposlušné linky

Kdysi dávno se objevil na krásné zahradě mezi motýly a kytkami krtek Jonáš. Byl tam i malinký rybníček a z něj vyběhly najednou dvě neposlušné linky, které byly tak zlobivé, že celou zahradu zničily. Krtek byl smutný a naštvaný a přinutil linky, aby po sobě uklidily. Vzaly si hrábě a zahradu uhrabaly. Ale krtek tam udělal znovu nepořádek, aby se poučily, že je to protivné, když to někdo dělá. Tak linky znova uklidily a krtek se nikam nestěhoval.

Ilustrace Matyáš Chlad, text Viola Šedivá, 6. třída

Perličky z Kamiliny krabičky

Dýchám strašně moc zvuku.

Jaké je hlavní město Bolívie? Nevím, vždyť to je nějaká polívka, ne?

Jak vznikají sopečné ostrovy? Když ta sopka bouchne a pak uschne.

Volyně - není to samička od vola?

Slovo citově zabarvené ke slovu: brečet - brečínkat, sedět - sedínkat, kočka - oběd.

„Víš, co se stalo 11.9. před 14ti lety?" „Jo, komunisti zaútočili na dvojčata."

Kde leží nejvyšší pevninská hora Afriky Kilimandžáro? V oceánu.

„Kouloval se někdo z vás o prázdninách, když jste jeli přes Alpy?" „Jo já. Já jsem otevřel mrazák, sloupal jsem ten led a udělal jsem z toho kouli."

Amazonka je les v Africe.

Znáš nějaký jiný orgán než plíce? Ano fotosyntéza.

Nejvyšší hora Evropy? Etna.

„Nejnižší místo v Evropě je pobřeží, protože je tam nadmořská výška 0 metrů nad mořem." „Fakt??"

„Proč jsi tak veselý?" ptá se dívka chlapce. „Byl jsem u zubaře." „A to je důvod k veselosti?" „Jasně, nebyl tam!"

„Asi si budu muset koupit nový hřeben, vylomil se mi zub." „Prosím tě, kvůli jednomu zubu si budeš kupovat hřeben?" „Ale to byl poslední!"

K obchodníkovi s domácími zvířaty přijde zákazník: „Pes, kterého jsem si u vás před dvěma dny koupil, chcípnul!" „To je zvláštní, to u mě nikdy neudělal!"

„Proč bulíš, Lenko?" ptá se starší sestra mladší. „Učitel zeměpisu mi dal čtyřku. Zapomněla jsem, kde je Aljaška." „A kam jsi ji jen mohla položit?"

Ptáme se…

Nová posila pedagogického sboru- p. učitelka Anna Svoboda, angličtinářka

Vždy jste chtěla být učitelkou?
Ne. Jako malá jsem chtěla být zdravotní sestřičkou a starat se o malé děti.

Proč jste se rozhodla učit zrovna tady v Kouřimi?
Dostala jsem příležitost, protože se zde uvolnilo místo učitelky angličtiny. Dalším důvodem bylo to, že je to blízko mého bydliště. A navíc se cítím v Kouřimi dobře.

Jaký předmět vás na základní škole bavil nejvíce?
No asi určitě tělocvik, protože angličtinu jsme tehdy neměli.

Už jste někdy učila angličtinu?
Ano. Učila jsem na gymnázium v Kolíně a na jedné základní škole, také v Kolíně.

Byla jste někdy v Anglii?
Ano. Několikrát jako turista a jednou jako překladatelka a průvodkyně skupiny.

Jaký máte názor na současné děti?
Je hodně důležité, kde děti vyrůstají a jaké zázemí mají doma. Díky střídavé péči přibývá dětí s problémy adaptovat se na různá výchovná prostředí. Někdy je cítit, že děti nezvládají množství učiva jim předávaných vzdělávacím systémem. I rodiče na ně kladou velké nároky. Už malé děti navštěvují týdně spoustu kroužků a nemají pak čas samy na sebe. Dětem by však někdy více prospělo mít čas si se svými rodiči v klidu popovídat….

Učíte i něco jiného než angličtinu?
Tady na této škole učím jenom angličtinu, ale jinak je součástí mé aprobace hudební výchova.

Líbí se vám na této škole?
Ano, líbí. Škola působí mile a je tu příjemné prostředí. I kantoři jsou moc fajn. Je to taková velká rodina.

Čemu se ve volných chvílích věnujete?
Zpívám v kapele.

Ptala se Bára

Ptáme se…

To nebo To?
Vyberte si, co vám víc sedí…

P. učitelka Choutková	**P. uč. Macháčková**
Matika nebo čeština? **Matika**	Matika nebo čeština? **Čeština**
Den nebo noc? **Den**	Den nebo noc? **Den**
Léto nebo zima? **Léto**	Léto nebo zima? **Léto**
Sladké nebo slané? **Sladké**	Sladké nebo slané? **Slané**
Čočka nebo fazole? **Fazole**	Čočka nebo fazole? **Fazole**
Hory nebo moře? **Hory**	Hory nebo moře? **Hory**
Paříž nebo Londýn? **Paříž**	Paříž nebo Londýn? **Paříž**
Černá nebo bílá? **Bílá**	Černá nebo bílá? **Bílá**
Praha nebo Kouřim? **Kouřim**	Praha nebo Kouřim? **Kouřim**
Kafe nebo čaj? **Čaj**	Kafe nebo čaj? **Čaj**
Studený čaj nebo horký čaj? Horký čaj	Studený čaj nebo horký čaj? **Horký** čaj
Kino nebo divadlo? **Divadlo**	Kino nebo divadlo? **Divadlo**
Angličtina nebo němčina? **Angličtina**	Angličtina nebo němčina? **Angličtina**
Kluci nebo holky (žáci)? **Holky** ☺	Kluci nebo holky (žáci)? **Jak kde a kdy**
Přestávka nebo hodina? **Hodina**	Přestávka nebo hodina? **Hodina**
Všední den nebo víkend? **Víkend**	Všední den nebo víkend? **Víkend**
Pes nebo kočka? **Pes**	Pes nebo kočka? **Kočka**
Ovoce nebo zelenina? **Ovoce**	Ovoce nebo zelenina? -**Zelenina**
Komedie nebo horor? –**Komedie**	Komedie nebo horor? **Komedie**
	Ptala se Lucy

Perličky z Kamiliny krabičky

Hele, proč se citron neprodává v ovoci, ale v zelenině?
Jak se říká paní, která šije? Šijiška.
Buďte potichu... nic nevidím.
Družice je takový ten kámen.
Kdo se stará o rostliny? Rostlinář.
Proč je kouř černý? Protože obsahuje savo.
„Paní učitelko, proč jsme se učili až do sedmé třídy počítat s čísly, když teď říkáte, že je nebudeme potřebovat a budeme počítat s písmeny?" „Protože by sis nebyl schopný ani zaplatit v krámě." „Ale jojo zaplatil bych písmenky, ne?"
„Na příští hodinu si připravte referát o knize." „A paní učitelko, můžu mít Hledá se Nemo?" „Ne, něco, co odpovídá vašemu věku...." „No skvělý, to doma nic nemám."

„Když jsem byl na lovu v Africe," vypravuje cestovatel, „byl jsem nucen přespat v džungli pod stromem. A představte si, že se ke mně přiblížil zezadu lev tak blízko, že jsem na krku cítil jeho dech." „A co jste udělal?" „Vyhrnul jsem si límec."

Učitel se ptá žáka: „Proč jsi, Tomáši nebyl včera ve škole?" „Prosím, kvůli přírůstku v rodině." „Á, je to bratříček nebo sestřička?" „Ne prosím, maminka se vdávala."

Bavíme se…

Vážný nevážný horoskop na říjen

Beran (21.3.-20.4.) - Pokud budete stále takhle ponocovat, tak za to logicky zaplatíte. Když půjdete spát dřív, nejenže nebudete unavení, ale také učitelé nebudou stále prudit, ať laskavě vstáváte. Proto si dejte pozor na nečekané testy za to, že chrápete v hodině.

Býk (21.4.-21.5.) - Jste neustále naštvaný, že prázdniny už skončily. Smiřte se s tím a začněte makat. V příštím týdnu by se vám vaše agresivita mohla vymstít. Buďte tedy trpěliví a zůstaňte chladní. Jestli vám nejde být chladný, vlezte si do ledničky a bude to ok.

Blíženci (22.5.-21.6.) - Přestaňte furt ostatním pomáhat! Stejně o to doopravdy nikdo nestojí. Zkuste taky jednou myslet na sebe. V lepším případě si jděte někam užít. V tom horším se začněte učit, ať ve škole záříte. Udělejte si radost. Běžte třeba na manikúru (a radši i depilaci :D)

Rak (22.6.-22.7.) – To, jak jste náladoví, začíná štvát vaše okolí. Vaše přecitlivělost (dostanete dvojku z matiky a jdete skočit z mostu) také nikoho nebaví. Poproste tedy někoho, ať vám dá ránu a vy se uklidníte! (Za případné zranění autorka tohoto článku nenese odpovědnost :D)

Lev (23.7.-22.8.) - Vedete celou svoji třídu. Jste její vůdce. Hvězdy vám přejí, takže následující opakovací písemku z češtiny jistě zvládnete (pokud ne, tak jste jelito, protože hvězdy vám podle autorky přejí). Při vytrvalosti budete tento školní měsíc úspěšní (ale jen tento měsíc).

Panna (23.8.-22.9.) - Vaše touha po pořádku, čistotě a dokonalosti je velice užitečná pro vaši třídu. Uděláte ze svých spolužáků čistá, dokonalá no... lidi nejste, takže prasátka. Ale podívali jste se vy osobně do zrcátka? Možná byste to mohli zkusit. Pozitivní je, že co se týče školy, budete válet! Samé pěkné známky na vás už čekají.

Váhy (23.9.-23.10.) - Vy jste snad vyloženě šprti. Pořád byste jen četli a učili se. Spojení "závislost na mobilu" vůbec neznáte a nikdy jste ho nezažili. To se ale ještě tento rok úplně změní. Proto pozor na Vánoce! Máte tolik kamarádů, že je můžete rozdávat. Všichni vás mají rádi, protože vždy každému pomůžete.

Štír (24.10.-22.11.) - Nebojíte se složitých věcí. Proto se nemůžeme divit, že znáte všechny taháky, které existují, úplně na všechny předměty. Při testu z matematiky se vám tento měsíc tahák nevyplatí. Tady někdo dostane pětku! Bacha, učitelky zas tak slepé nejsou!!! (bohužel).

Střelec (23.11.-21.12.) - Váš humor už omrzel. Váš smích je natolik otravný, že vše, co má nohy, před vámi utíká. Smějete se i tomu, když učitelka řekne "otevřete si učebnici na stránce 68". Kdyby tam bylo 69, tak se směje každý, ale vy už to opravdu přeháníte. Zato ale vypadáte skvěle. Váš vzhled okouzlí každého!

Kozoroh (22.12.-20.1.) - Na své okolí působíte moc chaoticky. Pochopte – okolí nechápe, že tričko se může nosit čtyři dny v kuse, protože jste zmatkaři...Dva dny normálně, pak otočit, navonět a jede se další dva dny dál.

Vodnář (21.1.-20.2.) - Vaše přesvědčení o tom, že 1+1 je 4 a ne 2, je mnohdy nepochopitelné. Stojíte si zatím jak nejpevnější skála, a i přesto, že se pletete, je vám to fuk. Buďte moudří a povolte. Jinak máte hezké oči!

Ryby (21.2.-20.3.) - Jste prostě jako ryba ve vodě. Látku, kterou probíráte v určitých předmětech, absolutně nechápete, přesto proplouváte. Važte si svých kamarádů a chraňte je. Vaše vtipy zvednou náladu všem, nešetřete s nimi!

Připravila „astroložka" Lucy

Bavíme se…

Honzovy zaručené kachny

Tajemná zeď z nebe ve školní jídelně

Také jste si říkali, kde se vzala ta veliká zeď ve školní jídelně? Já tedy ano. A se mnou nejspíš i celá škola, a dokonce i učitelský sbor. Donedávna to totiž nevěděl nikdo.

Každý z žáků, učitelů a jiných pracovníků školy se div nelekl, když poprvé po prázdninách vstoupil do školní jídelny. Přímo před očima totiž spatřil velikou bílou zeď. Ale kde se tato zeď vlastně vzala? Kdo ji postavil? Těžko říci, jestli tohle do minulého týdne někdo věděl. Minulý týden se totiž ve školním trezoru z ničeho nic objevily tajemné spisy, ale do té doby se všichni drželi domněnky, že zeď spadla ze samotného nebe. Zajímá vás, co stojí v těch zápiscích? Bohužel vám smím říci jen málo, protože obsah je velmi střeženým tajemstvím. Někde v polovině spisů se ale nacházel rozpitý text, který mluvil o tom, že zeď má sloužit jako náboženské a velmi posvátné místo, kam se chodí modlit tajemní vyznavači školství. Také vám to přijde jako nesmysl? Nám ano, a proto jsme do školní jídelny nainstalovali kamery. A opravdu jsme našli důkaz. Kamery zachytily asi 22 šprtů z různých škol, kteří přesně o půlnoci obětovali 2 domácí úkoly u zdi Školství, jak ji v záznamu nazývali šprti. Pokud stále nevěříte, koukněte se na adresu http://www.youtube.com/Vyznavaci_Skolstvi111 a přesvědčte se sami. Musíme ale upozornit, že záběry jsou jen pro silnější povahy. Na videozáznamu jsme objevili ještě něco zvláštního. Věřte nebo ne, ale v druhé polovině záznamu se v pravém dolním rohu mihl náš pan školník. Je snad náš pan školník bohem vyznavačů školství? Těžko říci. Každopádně, dějí se tu divné věci, ať je to jak chce.

Honza

Puzzlík

12. ročník

Redakce 2015/2016

Grafik a redaktor:

Tomáš Chlubna (Jonáš) 7.A

Redaktoři:

Tereza Švarcová (Švarcka) 9.A,
Marek Čejka (Marek) 8.A,
Jan Bug (Honza) 8.A,
Kamila Holá (Kamča) 8.A,
Matěj Drahota ((Nehete) 8.A,
Barbora Pavelková (Bára) 8.B,
Alexadra Rock (Saša) 6.tř.
Petra Pavelková (Péťa) 6.tř.

Šéfredaktorka

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz